Lietas Nr. C29815811
Lietas arhīva Nr. CA-0280-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2014.gada 13.novembrī

Latgales apgabaltiesas
Civillietu tiesas kolēģija
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Šilova,
tiesneši A.Biksiniece, I.Tabore
tiesas sēdes sekretāre D.Mikažāne,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu apdrošināšanas akciju sabiedrība „Seesam Latvia" prasībā pret Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību „Koknese" par zaudējumu piedziņu, sakarā ar Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Koknese" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 18.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

apdrošināšanas akciju sabiedrība „Seesam Latvia" 2011.gada 2.novembrī iesniedza Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību „Koknese" par zaudējumu piedziņu.

Prasībā norādīts, ka 2006.gada 11.jūlijā, ūdens noplūdes rezultātā, tika sabojātas /pers. B/ piederošā dzīvokļa /adrese A/, telpas. Dzīvoklis apdrošināts apdrošināšanas AS „Seesam Latvia".

Saskaņā ar atbildētājas 2006.gada 11.jūlija sastādīto aktu, ūdens noplūde notikusi sakarā ar to, ka /adrese/ nama bēniņos, karstā ūdens padeves cauruļvadā konstatēts atgaisotāja bojājums, kas izraisīja dzīvokļa Nr./numurs A/ saliešanu.

Saskaņā ar SIA „Zefors Celtniecība" tāmi remontdarbu izmaksas dzīvoklim Nr./numurs A/ sastāda 11 632,56 EUR.

Prasītājs norādīja, ka, ievērojot polises Nr.18/004/47251/05, Nr.18/004/55449/06d noteikumus un veicamo remonta darbu tāmi, pēc precizējumu izdarīšanas, /pers. B/ izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība 6 934,34 EUR.

Atsaucoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta „c" apakšpunktu, norādīja, ka atbildību par notikušo zaudējumu jāuzņemas atbildētājai, kurai vairākkārt ir nosūtītas vēstules ar lūgumu segt apdrošinātājam radušos zaudējumus, tomēr līdz prasības pieteikuma iesniegšanas dienai zaudējumi nav atlīdzināti.

Pamatojoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6., 16.pantu, likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, Civillikuma 1635., 1775., 1779.pantu, prasītāja lūdza piedzīt no atbildētāja viņas labā zaudējumus 6 934,34 EUR un tiesāšanās izdevumus.

Atbildētāja Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība „Koknese" iesniedza paskaidrojumus par prasību, norādot, ka to neatzīst. Atsaucoties uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta spriedumu lietā Nr.SKC-498, norādīja, ka lietā nav neviena eksperta atzinuma par dzīvokļa stāvokli pirms avārijas. Uzskata, ka lietā nav arī pierādījumu par konkrēto zaudējumu apmēru, kā arī nav pamata uzskatīt, ka tāmē norādītie darbi būtu veikti likvidējot bojājumus, kas radušies cauruļvada avārijas rezultātā.

Atsaucoties uz Civillikuma 1775.pantu, norādīja, ka nav pierādīta atbildētāja vaina cauruļvada avārijas izraisīšanā un šis gadījums uzskatāms par nejaušu notikumu, kurš nebija paredzams.

Norāda arī, ka prasītāja nav ņēmis vērā Civillikuma 1792.panta noteikto, kā arī uzskata, ka aprēķinātā summa uzskatāma par neadekvāti lielu.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 18.marta spriedumu „Seesam Insurance" AS Latvijas filiāle prasība apmierināta. Tiesa no Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Koknese" apdrošināšanas „Seesam Insurance" AS Latvijas filiāle labā piedzina zaudējumus 6934,34 EUR, tiesas izdevumus 355,92 EUR, kopā 7290,26 EUR.

Tiesa konstatēja, ka /adrese/ mājas karstā ūdens padeves cauruļvadā nama bēniņos bija bojāts atgaisotājs, kas izraisīja dzīvokļa Nr./numurs A/ saliešanu.

Tiesa norādīja, ka nav pamatota atbildētāja atsaukšanās uz Civillikuma 1755.pantu un arguments, ka konkrētais gadījums uzskatāms par nejaušu notikumu, kas nebija paredzams, līdz ar to nav jāatlīdzina, jo atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka dzīvokļa īpašnieki ir atbildīgi par karstā ūdens padeves cauruļvada, kas atrodas bēniņos, bojājumiem.

Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta „c" apakšpunktu, 16.panta

pirmo daļu, Civillikuma 1779.pantu, atzina par pierādītu, ka konkrētajā gadījumā zaudējumu atlīdzināšanas pienākums gulstas uz atbildētāju, kas ir dzīvojamās mājas pārvaldnieks.

Tiesa norādīja, ka nav pamatoti atbildētāja iebildumi par neadekvāti lielu zaudējumu summu, jo atbildētājs nav iesniedzis nevienu pierādījumu, kas liktu apšaubīt prasītājas rakstveida pierādījumos norādīto, kā arī nav pamatoti atbildētāja argumenti par to, ka nav pierādījumu par dzīvokļa stāvokli pirms avārijas.

Tiesa konstatēja, ka /pers. B/ ir izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība 6 934,34 EUR, līdz ar to saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punktu, 16.panta pirmo daļu tā piedzenama no atbildētājas prasītājas labā.

Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedza dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrība „Koknese", norādot, ka spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apmērā.

Norāda, ka nepastāv strīds par to, ka atbildētāja ir atbildīga par ūdens cauruļvadu uzturēšanu /adrese/, ūdens cauruļvada bojājumu un radītajām sekām. Pastāv strīds par neadekvāti lielu zaudējumu atlīdzināšanas apmēru 6 934,34 EUR.

Prasītāja nav pierādījusi prasības summas 6 934,34 EUR pamatotību, kā arī to, ka minētā summa ir izmaksāta sakarā ar konkrētu notikumu- 2006.gada 11.jūlija ūdens noplūdi, kas radīja bojājumus /pers. B/ piederošajam dzīvoklim.

Uzskata, ka tiesa ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 8.pantā noteikto, jo no vairākiem dokumentiem, nevar secināt, ka tie ir identificējami saistībā ar notikušo ūdens noplūdes faktu 2006.gada 11.jūlijā un iesniegti dokumenti nav identificējami ar konkrētu notikumu, kas radīja bojājumus /pers. B/ piederošajam dzīvoklim, jo no 2006.gada 11.jūlija akta izriet, ka /pers. B/ dzīvokļa īpašumam saistībā ar ūdens noplūdi radušies bojājumi četrās dzīvokļa telpās- divās istabās nolieti griesti, sienas un grīda 7,0 m^2 platībā, virtuvē nolieti griesti 0,4 m^2 un siena 1 m^2 platībā, gaitenī nolieti griesti 0,3 m^2 un siena 3 m^2 platībā. Aktu parakstīja atbildētājas valdes priekšsēdētāja, kopā ar santehniķi un dzīvokļa īpašnieci, tādējādi apliecinādami sastādītā akta atbilstību faktiskajiem lietas apstākļiem.

Lietā prasītāja ir iesniegusi līgumu Nr.01/P/082006 par dzīvokļa remonta veikšanu saskaņā ar tāmi, kas ir pievienota līgumam kā pielikums Nr.1, taču lietā nav iesniegts minētais pielikums. Turklāt no līguma neizriet, ka remontdarbi tika pasūtīti ar 2006.gada 11.jūlijā notikušo ūdens noplūdi.

Darbu tāmē, kas atrodas lietas materiālos, nav norādīts tāmes sastādīšanas datums. Saskaņā ar Dokumentu juridiskā spēka likuma 4.panta pirmo daļu, lai dokumentam būtu juridiskais spēks tajā jābūt dokumenta autora nosaukumam, dokumenta datumam un parakstam. Tāme ir sastādīta sešu telpu, nevis četru telpu remontam, kas rada pamatotas šaubas, ka iesniegtie dokumenti neattiecas uz nodarītajiem bojājumiem, kas radās 2006.gada 11.jūlijā. nav arī atsauces uz notikumiem vai dokumentiem uz kuru pamata tāme ir sastādīta. Līdz ar to tāmi nav iespējams identificēts saistībā ar notikušo ūdens noplūdi.

Uzskata, ka tiesa nav vērtējusi pierādījumus un ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 189.panta trešo daļu, 193.panta piekto daļu.

Norāda, ka prasītāja nav ņēmusi vērā Civillikuma 1792.panta noteikumus. Apdrošināšanas atlīdzība ir jāizmaksā atbilstoši nodarītajiem bojājumiem nevis jāizvērtē salīdzinot ar apdrošinātā objekta vērtību. Nepiekrīt spriedumā norādītajam, ka, pamatojoties uz vērtētāju biroja „Aplēse" sniegto atzinumu, prasība ir pierādīta. Lūdza noraidīt prasību un piedzīt no prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas instances tiesas sēdē Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Koknese" pilnvarotais pārstāvis /pers. F/ uzturēja apelācijas sūdzību pēc jau norādītajiem motīviem un lūdz noraidīt prasību.

Seesam Insurance Latvijas filiāles pilnvarota pārstāve apelācijas sūdzību neatzina un lūdza apmierināt prasību pēc prasības pieteikumā minētajiem apstākļiem.

Motīvu daļa

Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, novērtējot rakstveida pierādījumus lietā, Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un prasība ir apmierināma daļēji.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka starp apdrošināšanas akciju sabiedrību „Seesam Latvia" un /pers. B/ ir bijis noslēgts dzīvokļa Nr./numurs A/ /adrese/ apdrošināšanas līgumu. Pamatojoties uz apdrošināšanas polises Nr.18/004/47251/05 un Nr.18/004/47251/06 nosacījumiem un /pers. B/ apdrošināšanas pieteikumu, prasītāja ir izmaksājusi /pers. B/ apdrošināšanas atlīdzību 6 934,34 EUR. Apdrošināšanas atlīdzība tika izmaksāta sakarā ar to, ka 2006.gada 11.jūlijā ūdens noplūdes rezultātā tika sabojātas apdrošinātā dzīvokļa telpas. Ūdens noplūde ir notikusi sakarā ar to, ka /adrese/ bēniņos, karstā ūdens padeves cauruļvadā tika konstatēts atgaisotāja bojājums, kā rezultātā notika dzīvokļa appludināšana un dzīvoklim bija nepieciešams remonts.

Saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem. Minētās apdrošinātāja tiesības ir noteiktas ar likumu, sakarā ar ko atzīstams, ka prasījums ir pamatoti vērsts pret atbildētāju.

Konkrētajā gadījumā pirmās instances tiesa pamatoti ir secinājusi, ka atbildētāja ir atbildīga par zaudējumiem un apelācijas sūdzība šajā daļā nav pamatota.

Lietā nepastāv strīds, ka atbildētāja ir dzīvojamās mājas /adrese/ pārvaldniece.

No atbildētājas 2006.gada 11.jūlijā sastādītā akta ir redzams, ka 2006.gada 11.jūlijā ir noliets /adrese/ dzīvoklis Nr./numurs A/, Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Koknese" priekšsēdētāja /pers. I/ un santehniķis /pers. J/ apsekoja dzīvokli un konstatēja, ka divās istabās nolieti griesti, sienas un grīda 7 kvadrātmetru platībā, virtuvē nolieti griesti 0,4 kvadrātmetra platībā un siena 1 kvadrātmetra platībā un gaitenī ir nolieti griesti 0,3 kvadrātmetru platībā un siena 3 kvadrātmetru platībā. Aktā norādīts, ka 2006.gada 11.jūnijā /adrese/ karstā ūdens padeves cauruļvadā

nama bēniņos tika konstatēts atgaisotāja bojājums, kas izraisīja dzīvokļa noliešanu.

Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta 2.daļas 1.punkta c) apakšpunktu obligāti veicamās pārvadīšanas darbības ir šādas: dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana) atbilstoši normatīvo aktu prasībām: dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts.

Minētā likuma 16.panta pirmā daļa noteic, ka pārvaldnieks ir atbildīgs dzīvojamās mājas īpašniekam par viņam dotā pārvaldīšanas uzdevuma izpildi saskaņā ar šā likuma, Civillikuma un noslēgtā pārvaldīšanas līguma noteikumiem.

Minētā likuma izpratnē obligāta pārvaldīšanas darbība ir dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana), kas cita starpā nozīmē arī dzīvojamās mājas domājamā daļā ietilpstošo komunikāciju uzturēšanu kārtībā un ietver sevī arī apsaimniekotāja darbības, lai novērstu mājas kopīpašuma (ēkas bēniņos esošo cauruļvadu) bojāšanu. Apsaimniekotājam regulāri jāapseko apsaimniekošanā nodoto kopīpašuma daļu tehniskais stāvoklis; jānovērš apsaimniekošanā nodoto kopīpašuma daļu bojājumi; jānovērš bojājumu nodarīšanas iespēja apsaimniekošanā nodotajām kopīpašuma daļām.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka appludināšanu nevar vērtēt kā nejaušu notikumu, kuru atbildētāja nevarēja paredzēt un novērst, sakarā ar ko tai jāuzņemas atbildība par notikušo.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja nav pienācīgi izpildījusi augstākminētā likuma prasības un nav uzturējusi māju atbilstoši normatīvo aktu prasībām, kas noveda pie zaudējumu nodarīšanas dzīvokļa īpašniecei, sakarā ar ko atbildētāja ir atbildīga par uzdevuma izpildi saskaņā ar jau minēto likumu un Civillikumu.

Dzīvokļa apliešanas rezultātā tās īpašniecei ir nodarīti zaudējumi. Apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem. Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Ņemot vērā teikto tiesa atzīst par pierādītu, ka zaudējumu atlīdzināšanas pienākums konkrētajā gadījumā gulstas uz atbildētāju, kas ir dzīvojamās mājas pārvaldniece.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd arī zaudējumu apmēru, kaut arī neiesniedzot nekādus pierādījumus savu iebildumu pamatotībai. Civilprocesa likuma 93.pants noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Tiesa atzīst, ka atbildētāja nav pierādījusi iebildumus par zaudējumu apmēru, sakarā ar ko apelācijas sūdzība atzīstama par nepamatotu arī šajā jautājumā.

No SIA „Zeforss celtniecība" tāmes, kuru pasūtīja dzīvokļa īpašniece /pers. B/, ir redzams, ka dzīvokļa remonta izmaksas sastāda 11 632,56 EUR.

No lietas materiālos esošā zaudējuma noregulēšanas protokola Nr.18/0228/06 izriet, ka prasītāja un /pers. B/ vienojās, ka apdrošināšanas atlīdzība saskaņā ar veiktajiem aprēķiniem sastāda 7076,62 EUR. No minētās summas tiek atrēķināts pašrisks 142,29 EUR.

Ar Aizkraukles bankas Latvija iekšzemes pārskaitījumu apstiprinās, ka prasītāja izmaksāja /pers. B/ apdrošināšanas atlīdzību 6934,34 EUR un par to strīds nepastāv.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka vērā ņemami atbildētājas iebildumi, ka lietā nav pierādījumu par dzīvokļa stāvokli pirms avārijas.

Nav šaubu, ka pirms dzīvokļa apdrošināšanas, 2006.gada 29.martā, SIA „Vērtētāju birojs „Aplēse"" ir sniegusi atzinumu par nekustamā īpašuma tirgus un piespiedu pārdošanas vērtībām. No lietā iesniegtā atzinuma redzams, ka veicot vērtības aprēķinus dzīvokļa stāvoklim apskates dienā, izvērtēts dzīvokļa tehniskais stāvoklis, inženiertīklu un piederumu atrašanos dzīvoklī u.c. Tajā pat laikā, atzinumā nav norādīts, kad dzīvoklī ir veikts remonts, jo dzīvokļa tehniskais stāvoklis atšķiras uzreiz pēc remonta veikšanas un tad, kad ir pagājis kāds laika posms pēc remonta veikšanas, kad ir pamats piemērot nolietojuma procentu.

Senāta 2008.gada 29.oktobra spriedumā lietā Nr.SKC-332 norādīts, ka tagadējās (esošās) mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi. Ķermeniskas lietas īpašnieks tā rezultātā cieš zaudējumus, jo bojājumu dēļ attiecīgā lieta ir zaudējusi savas sākotnējās īpašības. Nepieciešamo līdzekļu apmērs, lai bojātā lieta atgūtu savu sākotnējo stāvokli, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis mantas samazinājums, citiem vārdiem, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā.

Civillikuma 1792.pants noteic, ja zaudējumu atlīdzības prasījums izriet nevis no līgumiskas saistības pārkāpuma, bet no darbības, kas pati par sevi bijusi prettiesīga, tad zaudējuma vērtējums samērojams ar priekšmeta vērtību zaudējuma nodarīšanas laikā.

Judikatūrā atzīts, ka zaudējumu apmērs nosakāms pēc lietas vērtības laikā, kad izdarīta prettiesiskā darbība. Minētās tiesību normas izpratnē atlīdzinājumam jābūt tādam, lai atjaunotu stāvokli, kāds pastāvēja pirms prettiesiskās darbības veikšanas, bet ne lielākam par to (Augstākās tiesas Senāta 2003.gada 7.maija spriedums lietā Nr.SKC–255; 2009.gada 3.jūnija spriedums lietā Nr.SKC–169; 2010.gada 24.novembra spriedums lietā Nr.SKC–234).

Līdz ar to ir pamats atzinumam, ka, nosakot zaudējumu apmēru, būtiski ir noskaidrot mantas vērtību laikā, kad tai nodarīti bojājumi.

Minētais tiesas secinājums nav pretrunā arī ar apstākli, ka prasību par zaudējumu atlīdzināšanu ir celis, nevis dzīvokļa īpašnieks, bet apdrošināšanas kompānija, jo likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 35.pantā ir nostiprināts kompensācijas princips apdrošināšanā pret zaudējumiem, bojājumiem un civiltiesiskā apdrošināšanā. Likuma norma noteic, ka izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošinātājam apdrošināšanas gadījumā radītos zaudējumus.

Lietas materiālos atrodas dzīvokļa īpašnieces pasūtītā dzīvokļa īpašuma remontdarbu tāme par dzīvokļa remonta izmaksām pēc appludināšanas, no kuras redzamas zaudējumu apmēru veidojošās summas pa pozīcijām.

Fakts, ka izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība saskaņā ar apdrošināšanas līguma noteikumiem ir izmaksāta un tagad tiek pieprasīta no atbildētāja mazākā apmērā, nekā norādīts tāmē, pats par sevi neliecina, ka tā būtu pilnīgi piedzenami no atbildētājas, nevērtējot zaudējumu apmēru. Apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošināšanas gadījumā nodarītos zaudējumus, kā tas ir noticis konkrētajā gadījumā.

Civillikuma 1770.pants noteic, ka ar zaudējumiem jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Ar jēdzienu „zaudējums" saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu vai bojājumu, kā arī peļņas atrāvumu, papildu izdevumus vai citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas (sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Mans Īpašums., 1998, 267.lpp.).

Jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums (Civillikuma 1772.pants). Lai apmierinātu prasību par zaudējumu atlīdzināšanu, ir jākonstatē šādi priekšnoteikumi (atlīdzības pamati): 1) nodarītāja prettiesiska rīcība, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un zaudējumiem.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka pirms appludināšanas dzīvoklī ir veikts remonts, kad varētu nepiemērot nolietojuma procentu. Iepazīstoties ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, tiesa secina, ka dzīvoklis pirms appludināšanas nav bijis ļoti labā tehniskā stāvoklī, par ko liecina apzīmētas un saplēstas tapetes. Arī prasītāja nav iesniedzis pierādījumus tiesai tam, ka neilgi pirms notikuma dzīvoklī būtu veikts remonts, un dzīvokļa tehniskais stāvoklis tika ņemts vērā, izmaksājot apdrošināšanas atlīdzību.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka arī nav iespējams veikt remontu dzīvoklī tikai tādās platībās, kādas tika appludinātas. Nav iespējams istabā daļēji nomainīt tapetes, nav iespējams nokrāsot daļēji griestus, jo tapetes atšķirsies un griesti nebūs nokrāsoti vienmērīgi, kā arī nav iespējams daļēji nomainīt grīdas segumu.

Zaudējumu atlīdzināšana konkrētajā situācijā var izpausties tika pilnīgi nomainot tapetes, pilnīgi nokrāsojot griestus, nomainot grīdas segumu, sakarā ar ko zaudējumu apmēru veido izdevumi lietas vērtības atjaunošanai un remontam, bet pielietojot nolietojuma procentu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Ņemot vērā to, ka prasītāja uzskata, ka zaudējumi viņai ir radušies izmaksātās atlīdzības apmērā, bet atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus iebildumu pamatotībai, tiesai ir pienākums aizsargāt personu aizskartās tiesības un intereses, tajā pat laikā nepieļaut iedzīvošanos uz cita rēķina, sakarā ar ko un pamatojoties uz tiesisko apziņu un dzīvē gūtiem novērojumiem, novērtējot rakstveida pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka nolietojuma procents konkrētajā gadījumā varētu būt 10%, samazinot izmaksātās atlīdzības apmēru.

Apelācijas instances tiesa nepiekrīt atbildētājas pārstāvja iebildumiem, ka prasība nav apmierināma tādēļ, ka nav veikts remonts. Neskatoties uz to, ka remonts nav veikts, tas vēl stāv priekšā un bez šiem izdevumiem dzīvokļa īpašniece nespēs atjaunot tādu dzīvokļa tehnisko stāvokli, kāds ir bijis līdz appludināšanai. Ņemot vērā to, ka prasītāja tos ir atlīdzinājusi, tie ir piedzenami no atbildētājas, bet kā jau minēts mazākā apmērā.

Bez tam, prasītāja nav iesniegusi tiesai pierādījumus, ka aprēķinot un izmaksājot apdrošināšanas atlīdzību, tika ņemts vērā tas, ka pievienotās vērtības nodokļa un sociālā nodokļa maksājumi atzīstami par atlīdzināmiem tikai tad, ja tie pierādīti ar attiecīgiem dokumentiem par šādu maksājumu veikšanu. (Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2010.gada 29.septembra spriedums lietā Nr.SKC-191). Ņemot vērā to, ka šādi pierādījumi lietā netika iesniegti, tiesa atzīst, ka zaudējumu apmērs samazināms par summu 1935,26 EUR, ko veido sociālais nodoklis un pievienotās vērtības nodoklis saskaņā ar tāmi.

Šis pats tiesas secinājums attiecas uz tāmes pozīcijām par darba vadīšanu un plānoto uzkrājumu kopsummā 670,70 EUR, jo prasītāja nevarēja iesniegt aprēķinu, kas noveda pie nesamērīgi lielas apdrošināšanas atlīdzības izmaksāšanas 6934,34 EUR apmērā pie bojājumu apmērā, kas norādīts 2006.gada 11.jūlija aktā.

Tādā veidā, atskaitot no apdrošināšanas atlīdzības sociālo nodokli, pievienotās vērtības nodokli, izdevumus par darba vadīšanu un plānoto uzkrājumu, kā arī pielietojot nolietojuma procentu, tiesa nonāk pie samērīga zaudējuma apmēra 5943,46 EUR. Tiesas secinājumi par zaudējuma apmēra samazināšanu atbilst samērīguma, taisnīguma principam, kā arī atbilst Civillikuma 1.pantam, kas noteic, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Pieprasot piedzīt no atbildētājas nesamērīgi lielu zaudējumu apmēru, prasītāja rīcība neatbilst labas ticības principam, kā arī tā neatbilst Civillikuma 2391.panta, kas noteic, ka nevienam nav tiesības netaisni iedzīvoties otram par ļaunu un uz tā rēķina, ņemot vērā arī to, ka atbildētāja ir dzīvokļu īpašnieku kooperatīva sabiedrība, kas nodarbojas ar dzīvokļu apsaimniekošanu.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa nav novērtējusi zaudējumu apmēru un nepamatoti apmierināja prasību pilnīgi. Apelācijas sūdzība atzīstama par pamatotu tikai vienā šajā aspektā, bet pārējā daļā ir noraidāma.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai, kas noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, no atbildētājas prasītājas labā ir piedzenami tiesas izdevumi 355,92 EUR, kas sastāv no valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem.

No lietas materiāliem redzams, ka reorganizācijas rezultātā AS „Seesam Latvia" nosaukums mainīts uz Seesam Insurance Latvijas filiāle, līdz ar to zaudējumi piedzenami AS Seesam Insurance Latvijas filiāles labā.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.^{1}panta pirmās daļas nosacījumus, atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434.pantu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

apmierināt daļēji Seesam Insurance AS Latvijas filiāles prasību.

Piedzīt no Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības „Koknese", reģistrācijas Nr.40003096511, Seesam Insurance AS Latvijas filiāles, reģistrācijas numurs 40103475609, labā zaudējumus 5943,46 EUR un tiesas izdevumus 355,92 EUR, kopā EUR 6299,38 EUR (seši tūkstoši divi simti deviņdesmit deviņi *euro* 38 centi).

Noteikt Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvai sabiedrībai „Koknese" termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās

dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2014.gada 27.novembra.

Sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Šilova

Tiesnese A.Biksiniece

Tiesnese I.Tabore